13 Φεβρουαρίου 2019

Η ΕΕ έχει αναγνωρίσει την ΑΟΖ της Ελλάδος: Τρίβουν τα μάτια τους οι Τούρκοι

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

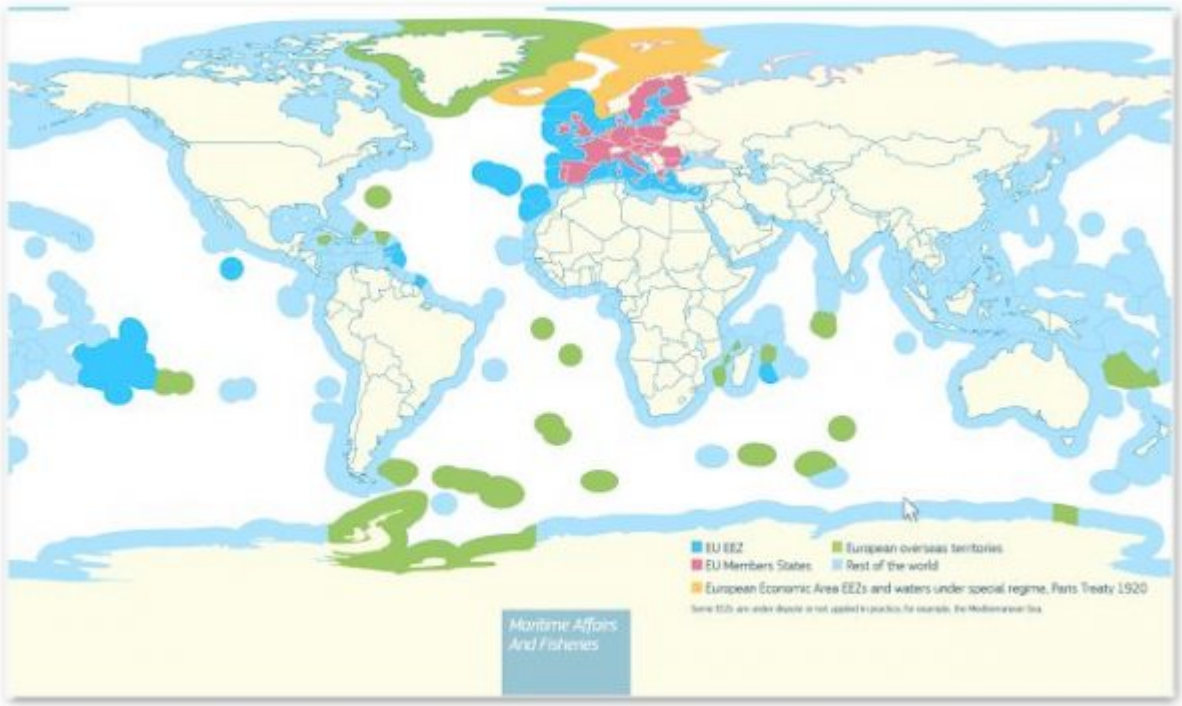

Παρουσιάστηκαν χάρτες που αποδεικνύουν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει αναγνωρίσει την ΑΟΖ της Ελλάδας. Πιο συγκεκριμένα, τους οποίους παρουσίασε σε ανάλυσή του ο καθηγητής Πολιτικής Οικονομίας στο Πανεπιστήμιο Μέριλαντ των ΗΠΑ, Θεόδωρος Καρυώτης.

Ένα έγγραφο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με τίτλο «The EU and international ocean governance», αναφέρει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση διαθέτει την μεγαλύτερη ΑΟΖ στον κόσμο και το μέγεθός της φτάνει τα 20 εκατ. τετραγωνικά χιλόμετρα, δηλαδή οι θάλασσές της είναι 380% μεγαλύτερες από την γη της. Το πιο σημαντικό όμως στοιχείο αυτού του εγγράφου είναι ο επόμενος χάρτης που δείχνει τις ΑΟΖ όλων των κρατών της ΕΕ και όπου, ξεκάθαρα, καθορίζεται όχι μόνο η ΑΟΖ της Ελλάδας αλλά και το ότι έχει θαλάσσια σύνορα με την Κύπρο.

Επίσημος Χάρτης των ΑΟΖ της Ευρώπης

Ο χάρτης αυτός πρέπει να χρησιμοποιηθεί από την ελληνική κυβέρνηση ως όπλο κατά των εξωφρενικών απαιτήσεων της Τουρκίας στην Ανατολική Μεσόγειο. Επιπλέον, αυτός ο χάρτης συμπίπτει με τους χάρτες που έχω χρησιμοποιήσει, πάνω από 30 χρόνια, και δείχνουν τις ΑΟΖ της Ελλάδας και Κύπρου. Το γεγονός και μόνο ότι η ΕΕ διαθέτει τόσο μεγάλο μήκος ακτών, ήταν αρκετό για να ενδιαφερθεί για την διάσκεψη που θα δημιουργούσε το νέο Σύνταγμα των Θαλασσών του πλανήτη μας.
Βέβαια, ο λόγος της συμμετοχής της ΕΕ στη Διάσκεψη του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θάλασσας ήταν το γεγονός ότι τα κράτη-μέλη είχαν μεταβιβάσει ορισμένες αρμοδιότητες στην Κοινότητα. Οι αρμοδιότητες αυτές αφορούσαν βασικά στα θέματα της αλιείας, της εμπορικής πολιτικής και της διατήρησης του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Η Σύμβαση του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS), στο Μέρος XVII και στο Παράρτημα IX δίνει τη δυνατότητα συμμετοχής Διεθνών Οργανισμών αμέσως μετά τη συμμετοχή της απολύτου πλειοψηφίας των κρατών-μελών της. Ήδη όλα τα κράτη-μέλη της ΕΕ καθώς και η ίδια η ΕΕ έχουν επικυρώσει την UNCLOS.

Πηγή: European Comission, The EU and international ocean governance.

Το 2013 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρουσίασε μια νέα μελέτη με τίτλο «Βελτιώνοντας τη διακυβέρνηση του θαλάσσιου χώρου: μία ευκαιρία για Γαλάζια Ανάπτυξη στη Μεσόγειο Θάλασσα». Αυτή η μελέτη υποστηρίζει ότι η δημιουργία Αποκλειστικών Οικονομικών Ζωνών στη Μεσόγειο Θάλασσα θα ωφελήσει την Γαλάζια Ανάπτυξη της Ε.Ε. και περιλαμβάνει μία ενδιαφέρουσα οικονομική ανάλυση για την αξία δημιουργίας ΑΟΖ από τα ευρωπαϊκά κράτη. Προτρέποντας τα κράτη της Ανατολικής Μεσογείου να προβούν στην ανακήρυξη και οριοθέτηση των ΑΟΖ τους η μελέτη αυτή υπογραμμίζει:

«Γύρω από αυτή την στρατηγική και κρίσιμη από κάθε πλευρά θαλάσσια λεκάνη, το λίκνο του δυτικού μας πολιτισμού, ελάχιστα παράκτια κράτη έχουν ανακηρύξει ΑΟΖ. Αυτή η πρωτοβουλία της ΕΕ μπορεί να πυροδοτήσει μια σειρά από τέτοιες διεκδικήσεις με βάση τη Διεθνή Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS). Ο πασιφανής στόχος είναι η εξερεύνηση του πλούτου της Μεσογείου, αλλά πιθανώς ακόμα περισσότερο των υδρογονανθράκων που βρίσκονται στα βάθος των βυθών της. Επομένως δεν πρέπει η ΕΕ να περιμένει καλύτερες ειρηνικές περιόδους για να προβεί στην υλοποίηση αυτού του σχεδίου. Αντιλαμβανόμαστε ότι η μελέτη γίνεται ακόμα πιο σημαντική μετά τις τελευταίες ανακαλύψεις των τεράστιων κοιτασμάτων φυσικού αερίου που έχουν εντοπιστεί στην περιοχή ανάμεσα στη Κύπρο, το Ισραήλ και την Αίγυπτο. Και δεν είναι μόνο αυτό. Υφίστανται ήδη ενδείξεις που υποστηρίζονται από επιστημονικά δεδομένα ότι υπάρχουν και άλλα κοιτάσματα φυσικού αερίου και πετρελαίου στην Ανατολική Μεσόγειο.

Ετσι μέσα στις ΑΟΖ των 200 ν.μ. των κρατών-μελών της ΕΕ, το μεγαλύτερο ποσοστό της Μεσογείου σε αλιεία και σε υδρογονάνθρακες θα είναι ευρωπαϊκή ιδιοκτησία. Χωρίς οι ΑΟΖ να έχουν συμφωνηθεί, να έχουν ανακηρυχθεί και οριοθετηθεί, η εκμετάλλευση αυτού που βρίσκεται κάτω από την επιφάνεια του νερού είναι αδύνατη. Επομένως, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη-μέλη της ΕΕ θα πρέπει, με εμμονή να ακολουθήσουν μια στρατηγική με βάση αυτά τα δεδομένα. Ο στόχος δεν είναι τίποτα λιγότερο από την εξασφάλιση ενεργειακής αυτάρκειας στην διψασμένη για υδρογονάνθρακες γερασμένη μας ήπειρο.»

Πηγή: **briefingnews.gr**